

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 7 maja 2009 r.

DESiWM/DEC-364/16479/09

DESiWM/DEC-364/16480/09

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku M Sp. z o.o. Oddział w Polsce, o wyrażenie zgody na przekazanie danych osobowych do:

- 1) M1 z siedzibą na Tajwanie,
- 2) M2 z siedzibą na Tajwanie,
- 3) M3 z siedzibą w Chinach,
- 4) M4 z siedzibą w Chinach,
- 5) M5 z siedzibą w Chinach,
- 6) M6 z siedzibą na Tajwanie,
- 7) M7, z siedzibą na Tajwanie,
- 8) M8 z siedzibą w Chinach,
- 9) M9 z siedzibą w Chinach

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniająca decyzję Komisji Europejskiej 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz.Urz. WE L 385/19, z 29.12.2004),

wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do wyżej wymienionych odbiorców danych w Chinach i na Tajwanie.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez M Sp. z o.o. Oddział w Polsce, zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do:

- 1) M1 z siedzibą na Tajwanie,
- 2) M2 z siedzibą na Tajwanie,
- 3) M3 z siedzibą w Chinach,
- 4) M4 z siedzibą w Chinach,
- 5) M5 z siedzibą w Chinach,
- 6) M6 z siedzibą na Tajwanie,
- 7) M7 z siedzibą na Tajwanie,
- 8) M8 z siedzibą w Chinach,
- 9) M9 z siedzibą w Chinach, zwanych dalej Odbiorcami.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego zwrócono się do Wnioskodawcy o złożenie dodatkowych wyjaśnień, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Spółka zawarła z Odbiorcami umowę na czas nieokreślony, której treść odpowiada standardowym klauzulom umownym, stanowiącym załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniającej decyzję Komisji Europejskiej 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. WE L 385/19, z 29.12.2004), zwanej dalej decyzją Komisji;
- 2) przekazanie jest niezbędne do następujących celów:
 - a. cele ogólne:
 - i. wykorzystanie w codziennej korespondencji np. poczta elektroniczna, listy;
 - ii. zapewnienie osobom, których dane dotyczą, dostępu do oraz możliwości aktualizacji danych;

- iii. zarządzanie skargami oraz zażaleniami w związku ze stosunkiem pracy;
 - iv. tworzenie anonimowych statystyk;
 - v. zapewnienie zgodności z prawem obowiązków oraz praw;
- b. cele związane z zatrudnieniem:
- i. określenie praw, korzyści oraz uprawnień pracowników spółek należących do M Group, w tym określenie wynagrodzenia, opieki zdrowotnej, emerytury, urlopu oraz wszelkich innych korzyści wynikających z umowy;
 - ii. zarządzanie oraz administracja listą płac;
 - iii. organizacja wyjazdów biznesowych;
 - iv. organizacja pracy, w tym organizacja szkoleń dla pracowników;
 - v. transfer pracowników między spółkami M Group;
 - vi. wypełnianie wniosków o wizy;
 - vii. zarządzanie administracją pracowników;
 - viii. ocena pracowników;
 - ix. planowanie naboru nowych pracowników;
 - x. ułatwienie komunikacji i między pracownikami;
 - xi. umieszczenie danych osobowych pracowników Stron w jednym, scentralizowanym miejscu;
- c. cele dotyczące klientów oraz dostawców:
- i. informowanie klientów o ofertach, produktach, usługach, promocjach, konkursach lub innych podejmowanych działaniach;
 - ii. przegląd historii zamówień i sprzedaży oraz realizacja zamówień;
 - iii. pomoc w zarządzaniu zamówieniami, w tym usługami serwisowymi, płatnościami oraz zarządzaniu jakością;
 - iv. wymiana informacji na temat produktów i usług;
 - v. przeprowadzanie ankiet;
 - vi. doskonalenie produktów i usług;
 - vii. monitorowanie obciążenia stron internetowych w celu zapewnienia ich funkcjonalności;
 - viii. rozwój usług internetowych, w tym spersonalizowanych stron i komunikatorów;
 - ix. organizacja seminariów, szkoleń oraz działań marketingowych;
 - x. umieszczenie danych klientów M B oraz M U w jednym miejscu;
- 3) przekazywane dane dotyczą następujących kategorii osób:

- a. obecni oraz byli pracownicy;
 - b. poszukujący zatrudnienia;
 - c. kontrahenci, w tym podmioty świadczące usługi zlecane (outsourcers);
 - d. klienci, w tym dystrybutorzy;
 - e. dostawcy towarów i usług;
 - f. osoby wyznaczone do kontaktu w zakresie marketingu, w tym dziennikarze, osoby wyznaczone do kontaktu w stowarzyszeniach zawodowych oraz organizacjach typu lobbying;
 - g. użytkownicy końcowi, np. konsumenci używający produktów M oraz N;
 - h. konkurenci;
 - i. naruszyciele znaków towarowych;
- 4) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy;
- 5) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024);
- 6) dane osobowe będą przekazywane w czasie trwania umowy z Odbiorcami, tj. do momentu rozwiązania umowy.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionych Odbiorców w Chinach i na Tajwanie zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy

zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Chiny i Tajwan, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane za państwa zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę i Odbiorcę danych należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej Dyrektywą, jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter ma również powołana przez Spółkę decyzja Komisji.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie alternatywnych standardowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi. Należy również stwierdzić, że przedstawione przez Spółkę środki

organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie danych osobowych stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Podkreślenia również wymaga konieczność poinformowania osób, których dane dotyczą, o fakcie przekazywania ich danych osobowych do państw trzecich oraz o Odbiorcach danych w tych państwach. Należy wyraźnie stwierdzić, że wypełnienie powyższego obowiązku przez Spółkę ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia realizacji uprawnień przez osoby, których dane dotyczą.

Generalny Inspektor wyjaśnia, że niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych jedynie na warunkach określonych złożonym wnioskiem. Jednocześnie, poza zakresem niniejszego rozstrzygnięcia jest kwestia spełnienia przez Spółkę pozostałych przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

Wspomnienia wymaga także fakt, że w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do państwa trzeciego, zachodzi także konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. A zatem w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. W szczególności, co do zasady, przekazywanie danych osobowych pracowników przez pracodawcę innemu podmiotowi wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez pracowników.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Chin i Tajwanu jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w przypadku zastosowania alternatywnego zestawu klauzul umownych decyzja Komisji wprowadza możliwość zastosowania dalej idących sankcji niż było to przewidziane w decyzji 2001/497/WE Komisji Europejskiej z dnia 15 czerwca 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych do państw trzecich na podstawie Dyrektywy 95/46/WE (Dz.Urz. WE L 181/19, z 4.07.2001). Należy jedynie zaznaczyć, że w celu zapobieżenia nadużyciom mogącym wynikać ze zwiększenia elastyczności alternatywnego zestawu klauzul wzorcowych, organy ochrony danych osobowych mają szerszą możliwość zakazania lub zawieszenia transferu danych w przypadku, gdy przekazujący dane odmówi podjęcia stosownych kroków w celu realizacji zobowiązań umownych dotyczących odpowiedzialności odbiorcy danych lub odbiorca odmówi współpracy w dobrej wierze z właściwymi organami ochrony danych osobowych w zakresie ochrony danych osobowych.

Z uwagi na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-93 Warszawa).

Otrzymują:

1) [...]

2) [...]

3) a/a.